

Hey Siz Hepiniz Nereye Gittiniz

– Neslihan/ca · 10 Eylül 2011

Siz evet siz!

Bir teslimiyet kozasının içine hapsetmişsiniz kendinizi, gökyüzünüzde yıldızlar yok artık, tepelerinizde çiçekler yok, kırlangıçları da uğurlamışsınız yurdunuzdan, kulaklarınıza işleyen cıvıltıları da yok.

Renk/sizsiniz

kimse/siz

dil /siz

anlamıyorsunuz. Göçebeleri taşıyan kervanlar gibi nereye sürüklendiğinizi bilmeden yaşıyorsunuz. Hâlâ çocuklar ölüyor iki sokak ötenizde, bir kadının çığlıkları geceyi tırpanlıyor, siz düş deryalarınızda pamuk şekeri tadında yarınlar arzuluyorsunuz. Parmaksız sizin gülüşleriniz, kimsenin yanaklarını okşamıyor, gözleriniz yeni yetmelerin uçurum kenarlarına kurduğunu salıncakları görmüyor.

Siz var ya siz hepiniz !

Yerinizde sayıyor, çok toz kaldırılıyorsunuz . Bu yüzden arkanızdan gelenlerin genzine öbekleniyor bu ağır toprak kokusu, sizlerse onları çamurlaşmakla suçluyorsunuz.

Siz evet siz!

Önyargıların esaret sofrasından ağı yudumluyor, farkına bile varmıyorsunuz, kendinizin dışına çıkamıyor, kendinizden hariç olana tahammül edemiyorsunuz. Mumyalanmış fikirleriniz dayatmayla kabul görmeli gerekirse, ve dahi fikrinizi doğrulamayan tüm düşünceler yok olmalı. Siz kendi yalanlarınıza inanırken, tüm doğruları yalanladığının farkına bile varmıyorsunuz. Sürekli eleştirdiğiniz halde eleştirilmekten haz etmiyor, sevgi sözlerini fıslıdayarak, küfürleri avaz avaz bağırarak söylüyorsunuz.

Siz evet siz !

Gün geçtikçe bencilleşiyorsunuz. Kiminizin sınırları var kimine dar, kiminizin hudutları yok sonu aşikâr. Orta yolu bulamıyor, gün geçtikçe karanlık dehlizlerin rutubetli yollarında kaybolup gidiyorsunuz.

Siz evet siz!

Sayrı sakat sözcükleri dilinize ezber ettirip, samimiyetsiz sevmelerin efendisi oluyorsunuz. Sevginin söylemle değil, eylemle ifade edilmesi gerektiğini görmüyor, ezberlenmiş cümlelerin mahkumu oluyorsunuz. Duvağını aralamaya cesaret edemediğiniz niyet avaz ediyor, düş dağarcığınızda uykularınız bölünüyor aldırılmıyorsunuz siz evet siz hep uyuyorsunuz, tanrısal kompleksleriniz, söz geçmez egolarınız öfkeyle bileniyor, sizden cesur olana tahammül edemiyor ve korktuğunuzu söyleyebilecek kadar bile cesaret bulamıyorsunuz.

Siz evet siz!

Yangına körükle gitmenin doğal bir eylem gibi görülmeye başlandığı bu dünyada, kim bilir kimlerin düşlerini ateşliyor, kimin umutlarını harlıyorsunuz. Hayat güneş tohumları bırakıyor avuçlarınıza, siz nefret fidanlarını aşlamaya öyle sevdalısınız ki, onları görmüyor, ruhunuzun kıraçlaşmış topraklarına sunmuyorsunuz. Kökten, yaprağa hastalık sarıyor bedenlerinizi, çürüyor, çürütüyor, yok olup gittiğinizi anlamıyorsunuz. Maddenin ederi, maneviyatınızı satın alıyor, gülümseyen bir çehre var etme davetine icabet etmek için ise üç kuruşun hesabını yapıyorsunuz.

Siz evet siz!

Kirlenmiş insanlık feracelerinizi çıkarın üzerinizden, yüreği pak bir dilenciden daha aciz görünüyorsunuz. Hem küflü düşüncelerinizi indirin hayat tezgahlarından, içimi kaldırılıyorsunuz. Şişşşttttt, hâlâ yüksek ses tonlarınızı dizginlemeyi bilemiyor bu yüzden sessiz çılgınlıkları duymuyorsunuz. Veresiye umut yok yüz hatlarınızda, bu yüzden kimse uğramıyor yalnızlık mahalinize, gün geçtikçe yaşama borçlanıyor, huzur sofrasında nasiplenecek aş bulamıyorsunuz.

Siz evet siz!

Oysa ne güzel renkler taşıyordu bir zamanlar kadifeden kanatlarınız. Avuçlarınıza kelebekler gömmeden önce bu kadar yaşlı değildi bakışlarınız. Şiddet denilen illet eşik önlerinizde pinekliyor ve daima kapı önlerinde kalıyordu hırslarınız. Riya uğramasın diye tel örgüler çekmiştiniz gönül bahçelerinize.. Yorgundunuz, fakirdiniz, aza kanâat edip çoğu paylaştınız. Gözü yaşlı çocukların soluklandığı gölge, zulmün baş düşmanıydınız. O tarihlerde ben fırfırlı eteklerime gün ışığı uluyor, geceden doğma saçlarımı örüyordum. Henüz yüzüme bu sahte renkler uğramamıştı, dudaklarım koyu kıvılcı tanımayan pembe, yanakların şeftali tonundaydı. Şimdi esmerleşen renkler içinde ebruli tebessümlerinizi arıyor, kapı kapı dolaşım maziye arıyorum. Hey siz bana cevap vermek mecburiyetindediniz. Söyleyin; ben mi büyüdüm, yoksa siz mi küçülüp yittiniz?

Siz evet siz!

Hepiniz nereye gittiniz(!)

Neslihan Yiğit